

Primljeno: 08.02.2023., 09:15:50 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/22-01/44	376-08/1B	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-23-03	0	

d3245220

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-139/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 19. siječnja 2023.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika klasa: UP/I-344-07/21-01/23, urbroj: 376-05-4-21-28 od 18. svibnja 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da tužitelj, kao izvršenik, nije postupio po točki II. rješenja istog tijela klasa: UP/I-344-07/21-01/23, urbroj: 376-05-4-21-13 od 20. rujna 2021. te se odgovornoj osobi izvršenika izriče upravna mjera u iznosu od 50.000,00 kn koju je dužan platiti u roku od 8 dana od primitka rješenja, određen je dodatni rok za ispunjenje predmetne obveze, a u protivnom će se odgovornoj osobi odrediti druga novčana kazna u iznosu od 100.000,00 kn.
2. Tužitelj u tužbi navodi da rješenje o izvršenju smatra nezakonitim jer je protivno načelu izjašnjavanja stranke iz članka 30. Zakona o općem upravnom postupku. Naime, nakon donošenja rješenja od 20. rujna 2021. kojim se tužitelju utvrđuje obveza, a do donošenja rješenja o izvršenju tužitelj je redovito komunicirao sa tuženikom vezano za postupanje po rješenju, te mu je pravovremeno dostavljao izvještaje sukladno uputama tuženika, pa iako su bili u redovitoj komunikaciji tuženik do donošenja rješenja o izvršenju nije ni na koji način obavijestio tužitelja da smatra da je isti nije postupio sukladno rješenju odnosno time mu je onemogućio izjasniti se o svim spornim činjenicama i okolnostima temeljem kojih je tuženik zaključio da tužitelj nije postupio po rješenju. Predlaže da Sud poništi pobijano rješenje tuženika.
3. U odgovoru na tužbu tuženik smatra tužbene navode neosnovanim jer ne stoji tvrdnja tužitelja da mu tuženik nije omogućio izjasniti se o svim spornim činjenicama i

okolnostima koji su u vezi s provjerom postupanja po točki II. rješenja iz 2021. Tuženik je u komunikaciji s tužiteljem provjeravao postupanje tužitelja po tome rješenju što je vidljivo iz elektroničkih poruka koje su tužitelj i tuženik razmijenili u razdoblju od 14. siječnja 2022. pa nadalje, a tuženik je u više navrata uputio tužitelju dodatno pojašnjenje vezano uz popunjavanje tablica izvještaja, kako bi ga usmjerio u ispravan način popunjavanja u svrhu izvršenja te točke rješenja. Iz spisa predmeta je vidljivo da je tuženik nakon što je 15. travnja 2022. putem elektroničke pošte zaprimio očitovanje tužitelja s izvještajima za I. kvartal 2022. utvrdio da postoji 26079 korisnika čija kakvoća usluge nije u skladu s važećim Pravilnikom o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, odnosno da za te korisnike nisu poduzete odgovarajuće radnje određene točkom II. navedenog rješenja. Nakon što je po ponovnom zahtjevu tuženika tužitelj 9. svibnja 2022. dostavio tražene podatke ponovno je bilo vidljivo da tužitelj nije postupio po rješenju iz 2021. jer je broj korisnika koji koriste uslugu širokog pojasnog pristupa internetu putem bakrene parice, čija kakvoća usluge u I. kvartalu 2022. nije bila u skladu s člankom 37. stavka 4. i 11. Pravilnika, iznosila isti broj. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja izricanjem predmetne novčane kazne.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je pobijano rješenje o izvršenju doneseno nakon što tužitelj nije postupio po točki II. rješenja tuženika od 20. rujna 2021. koje je postalo izvršno dana 1. siječnja 2022., a kojom točkom mu se nalaže da do 31. prosinca 2021. godine uskladi postupanje odnosno poduzme odgovarajuće radnje u svrhu osiguravanja ugovorene minimalne brzine širokopojasnog pristupa internetu krajnjim korisnicima te u slučaju da i dalje nije osigurao ugovorenu minimalnu brzinu širokopojasnog pristupa internetu, krajnjem korisniku uvijek ponudi raskid ugovora bez plaćanja naknada, a dodatno može uz suglasnost korisnika omogućiti prelazak na paket koji je prikladniji stvarno ostvarivoj brzini širokopojasnog pristupa internetu ili umanjeње mjesečne naknade, te mu se zabranjuje daljnje kršenje članka 37. stavak 4. i 11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine broj 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16., 68/19.). Istim rješenjem u točki III. izreke naloženo je tužitelju da za sve korisnike koji će se nalaziti u analizi za razdoblje I. kvartal 2022. kao i svakoj daljnjoj kvartalnoj analizi, a koji neće imati ugovorenu minimalnu brzinu širokopojasnog pristupa internetu, u roku od 30 dana od dana dostave analize HAKOM-u, poduzme odgovarajuće radnje u svrhu ostvarivanja navedenog iz točke II. izreke, te je točkom IV. istog rješenja predviđeno da u slučaju nepostupanja po tom rješenju će se odgovornoj osobi izvršenika izreći novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kn.

7. Prvenstveno ovaj Sud ističe da se u konkretnom slučaju radi o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom u smislu odredbe članka 142. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) kojom se tužitelja kao izvršenika prisiljava na ispunjenje obveze iz izvršnog rješenja od 20. rujna 2021. novčanom kaznom izrečenoj odgovornoj osobi izvršenika, a na što je tužitelj već bio upozoren navedenim izvršnim rješenjem u točki IV. izreke, pa neosnovano tužitelj smatra da je rješenje o izvršenju nezakonito jer mu nije omogućeno izjašnjavanje u smislu članka 30. istog Zakona. Naime, osim što iz spisa predmeta proizlazi da su tužitelj i tuženik kontinuirano komunicirali u vezi s navedenim u razdoblju između

donošenja rješenja kojim se utvrđuje obveza i rješenja o izvršenju toga rješenja, ovaj Sud ukazuje tužitelju i na odredbu članka 139. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku prema kojoj se rješenje o izvršenju donosi u pisanom obliku ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju. Nadalje, istom odredbom Zakona u stavku 4. propisano je da se žalba protiv rješenja o izvršenju može uložiti samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja i nema odgodni učinak.

8. Stoga imajući u vidu izloženo, kao i navedene zakonske odredbe, te kako tužitelj ni ne osporava činjenicu neizvršenja naložene obveze već smatra da je mogao obrazložiti razloge postupanja sukladno rješenju iz 2021., ovaj Sud nalazi da tužbeni navodi nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

9. Radi navedenog, ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim.

10. Kako tužitelj nije uspio u upravnom sporu to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

10. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 19. siječnja 2023.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Dokument je elektronički potpisan:
Arma Vagner-Popović

Vrijeme potpisivanja:
07-02-2023
14:21:06

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Vagner-Popović
G=Arma
CN=Arma Vagner-Popović